

не відповідає законам формальної логіки та системно-структурного розуміння системи держави та права.

Література:

1. Кодекс адміністративного судочинства України: Закон України від 6 липня 2005 року № 2747-IV. URL.: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2747-15#Text>

2. Щодо застосування господарськими судами України положень процесуального законодавства стосовно розмежування компетенції між спеціалізованими адміністративними і господарськими судами: лист Верховного Суду України від 26.12.2005 р. № 3.2.-2005. *Вісник господарського судочинства*. 2006. № 2.

3. Про інформаційний лист Верховного Суду України від 08.11.2005 № 3.2.-2005: лист Вищого господарського суду від 25.11.2005 р. № 01-8/2228. *Бізнес: законодавство та практика*. 2006. № 7.

4. Про інформаційний лист Верховного Суду України від 26 грудня 2005 року N 3.2.-2005: лист Вищого господарського суду України від 05.01.2006 р. № 01-8/12. *Вісник господарського судочинства*. 2006. № 2.

5. Про окремі питання юрисдикції адміністративних судів: постанова Пленуму Вищого адміністративного суду України від 20.05.2013 р. № 8. URL.: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0008760-13#Text>.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-292-3-98>

ХАРАКТЕРИСТИКА ОКРЕМИХ ФОРМ ВЗАЄМОДІЇ ГРОМАДСЬКИХ ОБ'ЄДНАНЬ З СУБ'ЄКТАМИ ПУБЛІЧНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ

Губачова Д.В.

*здобувачка кафедри конституційного та адміністративного права
Запорізького національного університету*

Станом на теперішній час, суб'єктний вимір адміністративного права зазнав суттєвих змін: інституціоналізація органів місцевого самоврядування та інших суб'єктів, яких наділено делегованими повноваженнями в якості суб'єктів публічної адміністрації; наділення

фізичних осіб новим об'ємом прав та обов'язків адміністративного характеру; виділення якісно нових форм взаємодії громадських об'єднань та суб'єктів, наділених владними повноваженнями тощо. При цьому, означені процеси відбуваються на тлі гармонізації національного адміністративного законодавства до стандартів Європейського Союзу, поширення практики використання інформаційно-телекомунікаційних технологій, а також триваючої дії воєнного стану. Тобто, статус суб'єктів публічної адміністрації в цілому видозмінено, що потребує вивчення як з теоретичної точки зору, так і з позиції правозастосування. Окремого значення, при цьому має зміна форм взаємодії цих суб'єктів з громадськими об'єднаннями.

Громадські об'єднання можуть взаємодіяти з суб'єктами публічної адміністрації стосовно реалізації публічно-управлінських функцій, що врегульовано відповідною нормою права. Первинно, це сфера реєстрації громадського об'єднання, що має слідувати принципам закладеним положеннями Указу Президента України «Про Національну стратегію сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2021-2026 роки» щодо зобов'язання для органів державної влади, органів місцевого самоврядування по створенню рівних можливостей для при реалізації права на об'єднання громадян незалежно від раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, віку, етнічного та соціального походження, сімейного та майнового стану, місця проживання, мовних або інших ознак [1]. Порядок утворення громадського об'єднання врегульовано Законом України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань» та різниться залежно від:

- 1) виду громадського об'єднання (громадська спілка або громадська організація);
- 2) утворення громадського об'єднання зі статусом юридичної особи або без такого [2].

Виходячи з положень Розділу III Закону України «Про громадські об'єднання», громадські об'єднання як взаємодіятимуть у таких формах з суб'єктами публічної адміністрації до таких адміністративних правовідносин [3]:

щодо розгляду органами державної влади, органами місцевого самоврядування, їх посадовими і службовими особами з пропозицій (зауважень), заяв (клопотань), скарг;

щодо одержання у порядку, визначеному законом, публічної інформації, яка перебуває у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації;

щодо участі у порядку, визначеному законодавством, у розробці проектів нормативно-правових актів, що видаються органами державної

влади, органами влади Автономної Республіки Крим, органами місцевого самоврядування і які стосуються сфери діяльності громадського об'єднання та важливих питань державного і суспільного життя;

щодо участі у здійсненні державної регуляторної політики відповідно до законодавства про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності;

щодо участі у роботі консультативних, дорадчих та інших допоміжних органів, що утворюються органами державної влади, органами влади Автономної Республіки Крим, органами місцевого самоврядування для проведення консультацій з громадськими об'єднаннями та підготовки рекомендацій з питань, що стосуються сфери їхньої діяльності тощо.

Аналіз означених форм взаємодії, дозволяє стверджувати про наявність правомочності в громадського об'єднання набувати делегованих повноважень владно-управлінського характеру.

При цьому, можливість вступу громадських об'єднань в адміністративні правовідносини, не залежить від виду громадського об'єднання. Натомість, вид громадського об'єднання впливатиме на конкретний вид адміністративних відносин та їх зміст. До прикладу, ризнитимуться відносини:

щодо реєстрації громадського об'єднання залежно від обраної організаційно-правової форми: громадської організації (громадського об'єднання, якого засновано фізичними особами та членами якого виступатимуть фізичні особи) чи громадської спілки (громадського об'єднання, якого засновано юридичними особи приватного права, а членами виступатимуть юридичні особи приватного права та фізичні особи);

напряму діяльності громадського об'єднання шляхом виділення: громадських об'єднань, діяльність яких впорядковано положеннями законодавства про громадські об'єднання та громадських об'єднань, діяльність яких впорядковано положеннями спеціального законодавства (наприклад, політичні партії [4]; релігійні організації [5]);

взаємодії з конкретним суб'єктом владних повноважень, що співпрацюватиме з всеукраїнськими (у разі наявності відокремлених підрозділів у більшості адміністративно-територіальних одиниць, а також підтвердження такого статусу в визначеному законодавством порядку), місцевими (діяльність поширюється на територію відповідної адміністративно-територіальної одиниці або регіону) та міжнародними громадськими об'єднаннями (організація, яка має представництва в Україні та ще одній країні перебування).

Підсумовуючи, приходимо до висновку, що специфіка форм взаємодії громадських об'єднань з суб'єктами публічної адміністрації вказує на особливості громадських об'єднань, а саме: 1) можливість виступати учасником конкретного виду адміністративних правовідносин; 2) наявність правомочності на набуття делегованих повноважень владно-управлінського характеру; 3) можливість вступу в адміністративні правовідносини щодо набуття статусу громадського об'єднання та щодо подальшої взаємодії між громадським об'єднанням та суб'єктами управлінського сектору; 4) фактичне поширення на цього суб'єкта окремих видів адміністративного примусу, типу заборони продовжувати діяльність тощо.

Література:

1. Про Національну стратегію сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2021-2026 роки: Указ Президента України від 27.09.2021 р. № 487/2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/487/2021#Text>

2. Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань: Закон України від 15.05.2003 р. № 755-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/755-15#Text>

3. Про громадські об'єднання: Закон України від 22.03.2012 р. № 4572. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4572-17#Text>

4. Про політичні партії: Закон України від 05.04.2001 № 2365-III. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2365-14/page2>

5. Про свободу совісті та релігійні організації: Закон України від 23.04.1991 № 987-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4572-17#Text>

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-292-3-99>

БУДІВНИЦТВО ЯК ПРАВОВА КАТЕГОРІЯ

Мавродієва М.В.

*здобувач кафедри конституційного
та адміністративного права*

Запорізького національного університету

Будівництво є однією із важливих галузей національної економіки будь-якої країни. Не можна уявити державу, перед якої б не постало питання задоволення публічних потреб населення із створення об'єктів